

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2018. évi február hó 15. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta, és 2018. március 1. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen nagy értékre üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. évi október hó 10. napján kihirdetett/17. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy **I. r. vádlott** szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 10 (tíz) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I. r. vádlottat a Miskolci Járásbíróság a 2016. június 27. napján kelt/95. számú ítéletével bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc/, (6) bekezdés b/ pont], 2 rb. csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc/ pont, (4) bekezdés b/ pont] és 14 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezen bűncselekmények miatt 3 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a szabadságvesztésből legkorábban a 2/3 rész kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, továbbá elrendelte a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság .../6. számú ítéletével kiszabott 2 kettő év börtönbüntetés végrehajtását is.

Az **sértett 1** magánfél részére 69 546 266 forint, **sértett 2** magánfél részére 2 000 000 forint és az ezen összeg után 2010. február 28. napjától járó törvényes kamat, a **sértett 3.** magánfél részére 2 083 667 forint és 2012. október 11. napjától járó törvényes kamatának megfizetésére kötelezte. Rendelkezett továbbá a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és a polgári igény biztosítására történő visszatartásáról, valamint kötelezte a **I. r. vádlottat** az eljárás során felmerült bűnügyi költsék megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a kiszabott szabadságvesztés hosszabb tartamban történő megállapítása, míg **I. r. vádlott** és a védője a kiszabott büntetés enyhítéséért fellebbeztek.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2017. október 10. napján kelt/17. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, s **I. r. vádlott** cselekményeit a **sértett 4** sérelmére 1 rb. csalás büntetékének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc/ pont, (6) bekezdés b/ pont], az **sértett 1** sérelmére 1 rb. folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetékének [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc/ pont, (5) bekezdés b/ pont] minősítette. Megállapította, hogy a közbizalom elleni bűncselekmények rendbelisége 12, továbbá a **I. r. vádlottat** 3 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] vádja alól felmentette. **I. r. vádlott** szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 5-5 évre súlyosította, valamint eltiltotta 5 év időtartamra a gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől is. Az **sértett 1** „f.a.” magánfélnek megfizetendő kártérítés összegét 12 530 447 forintban határozta meg,

melyet az **felszámolószervezet** neve felszámoló részére köteles megfizetni. **sértett 2** magánfél polgári jogi igényét a törvényes egyéb útjára utasította, valamint kötelezte a **I. r. vádlottat** 751 800 forint és 129 000 forint, összesen 876 800 forint illeték megfizetésére, továbbá tájékoztatta a magánfeleket arról, hogy a polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartást meg kell szüntetni, ha a megállapított teljesítési határidő lejártától számított 60 napon belül nem kérnek végrehajtást, s rögzítette **I. r. vádlott** új személyazonosító igazolványának számát is.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, az ellen **I. r. vádlott** és a védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. **I. r. vádlott** védőjének harmadfokú bíróság előtti nyilatkozatára reagálva az ítéletábra rögzíti, hogy az irányadó másodfokú bírósági jegyzőkönyv ezen fellebbezési irányt tartalmazza.

Az ítéletábra elsődlegesen azt rögzíti, hogy a bejelentett fellebbezések az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 386. § (1) bekezdés b/ és c/ pontjaiban foglaltak értelmében joghatályosak, azok megnyitják a harmadfokú felülbírálat lehetőségét.

Az ítéletábra a fellebbezések elbírálására a Be. 393-394. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött, melyen a jelenlévő ügyész az írásbeli indítványában foglaltakkal egyezően a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

I. r. vádlott védője átadás-átvételi jegyzőkönyvet és gépjármű használatbavételi engedélyt csatolt, mely előbbiről előadta, hogy azt „mindenképpen bizonyítási indítványnak kell tekinteni”. Már itt rámutat az ítéletábra arra, hogy a Be. 388. § (2) bekezdésének első mondata kimondja, hogy „a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak”. A védő továbbiakban mind az első-, mind a másodfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését kérte, egyrészt abszolút eljárási szabálysértés okán, mivel az elsőfokú bíróság a tárgyalást álláspontja szerint olyan személy távollétében folytatta le, akinek a jelenléte a törvénynél fogva kötelező, másrészt az ítéletek megalapozatlansága miatt, míg hatályon kívül helyezés hiányában a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy mindent megtett annak érdekében, hogy a kapott kölcsönösszeget a legcélravezetőbb módon használja fel. Sérelmezte, hogy **tanú 1-et** az ügyben soha nem hallgatták meg.

A másodfokú bíróság felmentő rendelkezését támadás nem érte, ezért azok másodfokon jogerőre emelkedtek, melyre figyelemmel e körben az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletének a felülbírálatát mellőzte a Be. 385. § folytán alkalmazandó Be. 348. §-ának (2) bekezdése értelmében.

Az ítéletábra egyebekben a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú-, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e [Be. 387. § (1) bekezdés]. Ennek során megállapította, hogy mind az elsőfokú-, mind a másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntető eljárást. A másodfokú bíróság **I. r. vádlott** védőjének azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság olyan személy nélkül tartott tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező lett volna, mindenre kiterjedő, precíz indokolással vetette el. Az általa rögzítetteket az ítéletábra mindenben osztja, s azt csak annyiban egészíti ki, hogy mivel az elsőfokú bíróság 2016. április 5. napján előlről kezdte a tárgyalást, az ezen határnap előtti tárgyalási napok elsőfokú bíróság ítéletében történő feltüntetése szükségtelen, ezért azokat mellőzi.

A másodfokú bíróság részben osztotta **I. r. vádlott** védőjének megalapozatlanságra hivatkozó érveit s a - helyesen - 1/e. és 1/f. tényállások tekintetében a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával részbizonyítást vett fel. E helyen az ítéletábra kiemeli, hogy már a 2016. április 5-i tárgyaláson nem került előterjesztésre bizonyítási indítvány, ennek ellenére az elsőfokú bíróság ügyési indítványra szakvélemény kiegészítése céljából a bizonyítási eljárást újra megnyitotta, s a 2016. május 6-i tárgyalási napon **H.J.** szakértő meghallgatását követően „további bizonyítási indítvány nem merült fel”, mint ahogy a 2016. május 12-i és a 2016. június 23-i tárgyalási napon sem. Megjegyzi az ítéletábra, hogy **I. r. vádlott** által előadottakkal szemben **tanú 1-et** az elsőfokú bíróság a 2014. november 4-i tárgyalási napon kihallgatta és a kihallgatását tartalmazó 46. sorszámú jegyzőkönyv az eljárás megismétlésekor, 2016. április 5. napján ismertetésre is került. A **I. r. vádlott** a tanú vallomására írásban észrevételt is tett az 53-II. sorszámú beadványában.

A másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítás keretében további írásbeli vallomásokat szerzett be **tanú 2-től** és beszerezte **I. r. vádlott** szabadalmával kapcsolatos gazdasági per iratait is. A felvett bizonyítás, valamint az elsőfokú bíróság által meggyőző indokokkal, bizonyítékként elfogadott iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását mindenben törvényesen egészítette ki, illetve helyesbítette.

A kiegészített, illetve helyesbített tényállás már majdnem teljeskörűen megalapozott és azt az ítéletábra a Be. 388. § (2) bekezdése felhívásával - az iratok tartalma alapján - csupán annyiban helyesbíti, hogy a Fővárosi Bíróság ítéletének sorszáma **6.**, kiegészíti még egyrészt azzal, hogy a Budapest II. és III. Kerületi Bíróság ítélete a 2006. május 1. és 2006. szeptember 1. napjai között elkövetett bűncselekményt bírálta el, s **I. r. vádlottat** kötelezte a sértett 5 20 690 157 forint polgári jogi igényének a megfizetésére is, másrészt a másodfokú bíróság ítéletének 13. oldal 4. bekezdését követően feltünteti, hogy **ügyvezető 1** és **ügyvezető 2**, mint az **sértett 1** ügyvezetői 2010. december 2-án azt közölték az ... Tanácsadó Irodával, hogy „a társaság mai napon fellelhető összes bizonylata a tisztelt Cím rendelkezésére áll”, továbbá, hogy „a társaság befektetett eszközei, anyagkészlete, pénzkészlete jelenleg nem lelhető fel, kérjük azokat rendkívüli ráfordításként elszámolni” (nyomozati iratok 2099. oldal).

Az ítéletábra a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 97. § (2) bekezdését alkalmazva mellőzi **I. r. vádlott** további elítéléseinek a feltüntetését, mivel azok a harmadfokú bíróság által beszerzett erkölcsi bizonyítványban már nem szerepelnek. Ezen túl az ítéletábra - értelemzavaró - leírási hibát pontosít azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 3. oldal utolsó előtti sorában az „ügy” szó helyesen „új”, továbbá a másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a 2. oldalon megjelöli, hogy a folytatólágosan elkövetett sikkasztás büntette a Btk. 372. § (1) bekezdés és (2) bekezdés **bc/** pont alapján minősül a (6) bekezdés **b/** pont szerint.

Ezzel a másodfokú bíróság tényállása már mindenben megalapozottá vált, melyre tekintettel az ítéletábra **I. r. vádlott** védőjének ezt vitató álláspontjával nem értett egyet és az eddigiekből következően a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére egyik, a **I. r. vádlott** védője által említett okból sem látott alapot.

A másodfokú bíróság a tényállásban írt cselekmények vonatkozásában helyes álláspontot foglalt el **I. r. vádlott** bűnössége kérdésében és az általa megvalósított bűncselekmények jogi minősítése tekintetében is. A másodfokú bíróság e körbeni indokolása rendkívül részletes és magas színvonalú, azzal az ítéletábra mindenben egyetért, csak az ítélet 21. oldal alulról 3. bekezdés első sorából mellőzi a „találmányban rejlő” szavakat.

A helyesen feltárt büntetés kiszabásánál irányadó körülményeken túl további súlyosítóként szükséges értékelni a sikkasztás büntettének folytatólagos elkövetését továbbá azt, hogy **I. r. vádlott** a cselekményeit az **sértett 1** és **sértett 2** sértettek sérelmére az elsőfokú elítélését követően, a jogerős ítélet meghozatala előtt, a **sértett 4** sértett sérelmére és a közbizalom elleni bűncselekményeit jogerős elítélése után röviddel valósította meg, utóbbi cselekményeket azonban csak részben.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság azon helyes megállapítása, mely szerint „a kölcsön felvétele utáni évben, 2010-ben **I. r. vádlott** által a szabadság hasznosításával kapcsolatosan a sértettel kötött szerződés, a szabadságra bejegyzett jelzalogjog, majd 2011. évben az engedményezés, tartozáselismerés csupán a kár megtérítésére irányuló törekvésként, vagy annak látszataként értékelhetők” (ítélet 21. oldal utolsó bekezdés), nyomatékos enyhítőként vehető figyelembe a „vagy annak látszataként” szövegrész mellőzését követően.

A büntetés kiszabása körében az ítélet tábla álláspontja az, hogy bár az elsőfokú bíróság az enyhítő szakasz törvényhelyét - Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont - nem hívta fel, azonban annak alkalmazása indokolt, elsődlegesen a bűncselekmények elkövetése és azok jogerős elbírálása között eltelt időre, másrészt arra tekintettel, hogy **I. r. vádlott** bűnösségi köre bár enyhébb mértékben, de szűkült, és végül azon **I. r. vádlott** magatartására is, hogy a **sértett 4** sértett kárának teljeskörű megtérítésére törekedett. Ezért az ítélet tábla a Btk. 79. §-ában írt célok eléréséhez elegendőnek tartotta az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét, nem érintve a másodfokú bíróság azon rendelkezését, mely **I. r. vádlottat** 5 évi időtartamra eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől. Ezen joghátrányok összességükben igazodnak **I. r. vádlott** személyi társadalomra veszélyességéhez, az általa megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségének a fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is.

A másodfokú bíróság egyéb - járulékos kérdésekben hozott - rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 379. §-a alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2018. március 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék/17. számú ítélete az ítélet tábla ítéletében írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2018. március 1.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-